

วข.นค.๔.๕-๐๔ (๗)

รายงานการวิจัย

เรื่อง

บทบาทของพระสงฆ์กับการพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดหนองคาย

A Participation of Buddhist Monks in Development

Activities of the Administration of Sub-district

Organization in Nongkhai Province

โดย

ดร.เจษฎา มุลยาพอ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย

พ.ศ. ๒๕๕๕

ชื่อรายงานการวิจัย:	บทบาทของพระสงฆ์กับการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดหนองคาย
ผู้วิจัย:	ดร.เจษฎา มุลยาพอ
ส่วนงาน:	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์การวิจัยนี้ เพื่อบทบาทของพระสงฆ์ในกิจการการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดหนองคาย และศึกษาพระสงฆ์และฆราวาสที่มีส่วนร่วมของพระสงฆ์ในกิจการการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ในด้านการร่วมคิด ด้านการร่วมวางแผน ด้านการระดมทุน ด้านการร่วมกิจกรรม และด้านการประเมินผล แบบสอบถามการวิจัยจำนวน ๒๕๕ ฉบับ โดยแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ พระสงฆ์ ๒๐๐ รูป และ ฆราวาส ๑๐๐ คน วิธีสำหรับรวบรวมแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของพระสงฆ์และฆราวาส ใช้ค่าทีทดสอบ (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Independent-Simple T-test)

ผลจากการศึกษาประกอบด้วย

๑. จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของพระสงฆ์และฆราวาส โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พระสงฆ์และฆราวาส มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน อยู่ในระดับมาก คือ ด้านร่วมกิจกรรม และด้านการร่วมวางแผน

เมื่อเปรียบเทียบแล้วพบว่าความคิดเห็นของพระสงฆ์และฆราวาส โดยภาพรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๒. จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของพระสงฆ์และฆราวาส โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พระสงฆ์และฆราวาส มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านการร่วมประเมินผล ด้านการร่วมระดมทุน และด้านร่วมประโยชน์

เมื่อเปรียบเทียบแล้วพบว่า ความคิดเห็นของพระสงฆ์และฆราวาส โดยภาพรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๓. จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของพระสงฆ์และฆราวาส โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พระสงฆ์และฆราวาส มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน อยู่ในระดับมาก น้อยที่สุด คือ ด้านร่วมกิจกรรมและด้านการร่วมวางแผน

เมื่อเปรียบเทียบแล้ว พบว่าความคิดเห็นของพระสงฆ์และฆราวาส โดยภาพรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕